

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 listopada 2012 roku

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Teresa Mertuszka

Protokolant : Agnieszka Chmielewska - Jakimionek

po rozpoznaniu w dniu 07.11.2012 roku w Lubaniu

sprawy z powództwa Powiatowego Rzecznika Konsumentów w L. działającego na rzecz A. D. (1)

przeciwko M. B. i P. R. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą SKLEP (...) Spółka Cywilna w G.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych M. B. i P. R. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą SKLEP (...) Spółka Cywilna w G. na rzecz powódki A. D. (1) kwotę 306,78 zł (trzysta sześć złotych 78/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 14.02.2012r. do dnia zapłaty,

II. nakazuje pozwany M. B. i P. R. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą SKLEP (...) Spółka Cywilna w G., aby uiszcili solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Lubaniu) kwotę 30 zł tytułem opłaty sądowej.

Sygn.akt I Cupr 388/12

Uzasadnienie.

Strona powodowa – Powiatowy Rzecznik Konsumentów w L., działający na rzecz A. D. (1), wniósł o zasądzenie solidarne od strony pozwanej - M. B., P. R., prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą SKLEP (...) Spółka Cywilna w G. kwoty 306,78 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14 lutego 2012r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając pozew strona powodowa podniosła, że dochodzona należność wynika z nieuwzględnienia przez stronę pozwaną zgłoszonej przez A. D. (1) reklamacji zakupionego u strony pozwanej obuwia. Na należność składa się zwrot ceny za obuwie w wysokości 175 zł, zwrot poniesionego przez A. D. kosztu opinii rzeczoznawczej w wysokości 113,78 zł oraz koszt przesyłek w wysokości 18 zł.

Do pozwu strona powodowa dołączyła między innymi, jako dowód ocenę rzeczoznawczą obuwia przeprowadzoną w dniu 10 stycznia 2012r. przez Instytut (...) w Ł. Oddział w K. nr RE- (...) -4/12.

W dniu 09 maja 2012r. w sprawie sygn.akt I Nc 254/12 wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym Sąd nakazał stronie pozwanej zapłatę na rzecz A. D. (1) kwoty dochodzonej pozwem wraz z należnymi odsetkami ustawowymi oraz uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa opłaty sądowej w wysokości 30 zł.

Od powyższego nakazu pozwani M. B. i P. R. skutecznie wnieśli sprzeciw, w którym wnieśli o oddalenie w całości powództwa, jako nieuzasadnionego oraz wnieśli o przekazanie sprawy zgodnie z właściwością miejscową do Sądu

Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim. Wnieśli też o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność braku wadliwości obuwia stanowiącego przedmiot sporu między stronami.

Uzasadniając sprzeciw, w pierwszym rzędzie podnieśli, że powódka zakupione u pozwanych obuwie użytkowała w zmiennych warunkach atmosferycznych i nie dbała o nie należycie, co skutkowało odrzuceniem wniesionej przez nią reklamacji. W drugiej kolejności zarzucili, że miejscem zawarcia umowy jest miejsce zamieszkania pozwanych, co wskazuje na niewłaściwość miejscową Sądu Rejonowego w Lubaniu.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanych strona powodowa na rozprawie w dniu 05 października 2012r. podtrzymała wszystkie swoje twierdzenia zawarte w pozwie i wniosła o oddalenie wniosku pozwanych o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim oraz o oddalenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego, z uwagi na istnienie w sprawie opinii miarodajnego i powoływanego we wszystkich sprawach konsumenckich Instytutu (...) w Ł. Oddział w K..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 maja 2011r. A. D. (1) kupiła w sklepie internetowym (...) S.C. z siedzibą w G. obuwie sportowe marki N. za cenę 175 zł.

(dowód – paragon z dnia 25.05.2011r. k. akt 10, zeznania A. D. k. akt 42 odwrót)

W dniu 21 października 2011r. zgłosiła reklamację zakupionego towaru z powodu popękania skóry w obydwu butach oraz przetarcia podeszwy w części piętowej buta prawego. Reklamacja nie została przez sprzedawcę uwzględniona z powodu braku właściwej konserwacji przedmiotowego obuwia.

(dowód – zgłoszenie reklamacji z 21.10.2011r. k. akt 11, zeznania A. D. k. akt 42 odwrót)

Instytut (...) w Ł. Oddział w K. w dniu 10 stycznia 2012r. w sprawie RE- (...) -4/12 wydał ocenę rzeczoznawczą obuwia, w której podano, że w wyniku badania organoleptycznego reklamowanej pary obuwia sportowego marki N., koloru białego, rozmiar 39 stwierdzono popękanie oraz łuszczenie powłoki wykończalniczej na elemencie cholewki wykonanym z dwoiny naturalnej oraz załamanie się zakładem w obu półparach. We wnioskach końcowych instytut stwierdził, że sposób użytkowania obuwia i jego konserwacja nie miały wpływu na ujawnione wady, Główną przyczyną popękania i łuszczenia się powłoki wykończalniczej są błędy technologiczne w procesie laminowania dwoin naturalnych, natomiast załamanie zakładek wynika z błędów technologicznych w procesie wytwarzania. Obie wady są nienaprawialne, w związku z czym obuwie utraciło parametry użytkowe. Koszt wydanej ekspertyzy wyniósł 113,78 zł brutto.

(dowód – opinia (...) w Ł. Oddział w K. z 10.01.2012r. k. akt 12, faktura VAT nr (...) k. akt 15, zeznania A. D. k. akt 42 odwrót)

W dniu 17 stycznia 2012r. powódka A. D. ponownie zwróciła się z reklamacją do strony pozwanej, informując jednocześnie ją o poniesionych kosztach związanych z opinią. Strona powodowa w dniu 24 stycznia 2012r. odpowiedziała powódce jednym zdaniem o podtrzymaniu swojego stanowiska w sprawie.

(dowód – powtórna reklamacja z 17.01.2012r. k. akt 13, odpowiedź strony pozwanej z 24.01.2012r. k. akt 14)

Po otrzymaniu tej odpowiedzi powódka zwróciła się o pomoc do Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Ł., który po przeanalizowaniu sprawy, dwukrotnie – w dniu 30 stycznia 2012r. oraz 23 lutego 2012r. wezwał pozwanych do zapłaty na rzecz powódki kwoty 306,78 zł.

(dowód – wezwania wraz z dowodami doręczenia z 30.01.12r. k. akt 18 i z 23.02.2012r. k. akt 19)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie strony powodowej znajduje pełne potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Zgodnie z przepisem art. 8 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego z dnia 27 lipca 2002r. (Dz.U. 141, poz.1176), jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Nieodpłatność naprawy i wymiany w rozumieniu powyższego przepisu oznacza, że sprzedawca ma również obowiązek zwrotu kosztów poniesionych przez kupującego, w szczególności kosztów dostarczenia towaru. Zgodnie z przepisem art. 10 powyższej ustawy sprzedawca za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową odpowiada w przypadku jej stwierdzenia przed upływem dwóch lat od wydania towaru kupującemu.

W niniejszej sprawie powódka A. D. (1) reklamację zakupionego u strony powodowej obuwia zgłosiła w ustawowym terminie dwóch lat. Towar bowiem nabyła w dniu 25 maja 2012r., a reklamację wniosła w dniu 21 października 2011r. W związku z tym, że (...) Instytut (...) w Ł. Oddział w K. stwierdził, że przyczyną uszkodzenia przedmiotowego obuwia były błędy technologiczne w procesie jego wytwarzania, a strona pozwana, mimo zaznajomienia jej z tą opinią nie uznała reklamacji i nie wymieniła nabytego przez powódkę towaru na nowy i niewadliwy, powódce przysługiwało prawo odstąpienia od umowy i żądania zwrotu poniesionych przez nią kosztów, na które składają się – koszt zakupionego obuwia, koszty przeprowadzonej oceny rzeczoznawczej obuwia przez wspomniany instytut oraz koszty przesyłek.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanych o powołanie biegłego sądowego na okoliczność braku wadliwości przedmiotowego obuwia, gdyż uznał, że załączona w sprawie ocena rzeczoznawcza, dokonana przez niezależny od stron Instytut, ma wystarczającą moc dowodową. Opinia jest jednoznaczna, wyczerpująca i wydana przez kompetentną jednostkę, brak tym samym jest podstaw, aby w jakikolwiek sposób kwestionować jej ustalenia. Powołanie nowego biegłego zmierzałoby tylko do przewlekłości postępowania.

Pozwani zgłosili również zarzut niewłaściwości miejscowej sądu i wnieśli o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim, zgodnie z miejscem ich zamieszkania, jak również miejscem wykonania umowy – płatność za zakupiony towar na konto bankowe pozwanych w G..

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanych o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z uwagi na to, że zgłoszenie przez nich zarzutu niewłaściwości miejscowej nastąpiło po wdaniu się przez nich w spór, co do istoty sprawy. Pozwani w sprzecznie od nakazu zapłaty w pierwszej kolejności zgłosili zarzuty merytoryczne w brzmieniu – po pierwsze „obuwie reklamowane przez A. D. (1) jest zniszczone i wyeksploatowane” oraz po drugie – „użytkowane było ono w zmiennych warunkach atmosferycznych, co wraz z brakiem konserwacji doprowadziło do zniszczenia obuwia”, a dopiero w trzeciej kolejności powołali zarzut niewłaściwości sądu. Zgodnie natomiast z przepisem art. 202 kpc niewłaściwość sądu dającą się usunąć za pomocą umowy stron sąd bierze pod rozwagę tylko na zarzut pozwanego, zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór, co do istoty sprawy. A jak wynika z powyższego stan taki nie miał miejsca w tej sprawie.

Ponadto, gdyby nawet zarzut niewłaściwości pozwani zgłosili w wymaganym przepisami trybie, nie został on by uwzględniony, gdyż zgodnie z art., 454 § 1 kpc jeżeli miejsce spełnienia świadczenia nie jest oznaczone, ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione w miejscu, gdzie w chwili powstania zobowiązania dłużnik miał zamieszkanie lub siedzibę. Jednakże świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub siedzibie wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia. Przedmiotem tego postępowania jest świadczenie pieniężne pozwanych wobec powódki, więc sądem właściwym miejscowo na podstawie art. 34 kpc jest sąd miejsca zamieszkania powódki.

Dlatego też, mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku.

Orzeczenie o kosztach ma podstawę prawną w przepisie art. 98 kpc oraz art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.